

പഠനവൈകല്യങ്ങൾ (Specific Learning Disabilities)

ഡോ. പി.എൻ. സുരേഷ്കുമാർ MD, DPM, DNB, Ph.D.

പ്രഫസർ ഓഫ് സൈക്യാട്രി

കെ.എം.സി.ടി. മെഡിക്കൽ കോളേജ്, കോഴിക്കോട്

GI tZi w 10p12% k | qÄ hnZymÅ° |H Ä; v] Tr- - |Ä] e Xc- |epÄ
[] i \ങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പഠനത്തിൽ മോശമായ പ്രകടനം കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്ന ഇവരെല്ലാം മണ്ടൻമാരല്ല. ചിലരെങ്കിലും അതിബുദ്ധിമാന്മാരാകാം. പക്ഷേ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഇവർക്ക് നല്ല മാർക്ക് കിട്ടില്ല. ഇവർ മടിയന്മാരെന്നും, ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരെന്നും ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരെന്നും മുദ്രകുത്തപ്പെടും. മിക്ക കുട്ടികളും അച്ഛനമ്മമാരുടെ അംഗീകാരം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ കുറഞ്ഞ മാർക്കും പഠനത്തിലെ പിന്നോക്കാവസ്ഥയും മറ്റു ചില പ്രശ്നങ്ങളുടെ ബഹിർസ്പർശമാകാം. ഇവ യഥാസമയം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്ത് ചികിത്സിക്കുകയും ചെയ്താൽ കുട്ടികളുടെ പഠനപ്രശ്നങ്ങൾ പലതും പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിയും. പഠനത്തിലെ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ മുന്നോ നാലോ ക്ലാസ്സുകളിൽ എത്തുമ്പോഴാണ് പലപ്പോഴും വ്യക്തമാകാറുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെയും കണ്ടെത്തുവാനും ഇതിന് പലകാരണങ്ങളുണ്ട്.

ശാരീരിക പ്രശ്നങ്ങൾ

കാഴ്ചശക്തിയും കേൾവിയും ഭാഗികമായി കുറവുള്ള കുട്ടികൾക്കാണ് ഇങ്ങനെ പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കാവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് ഇത് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ ഈ വൈകല്യങ്ങളോടെ അവർ വളരും. ഇവർ മന്ദബുദ്ധികളായി, അല്ലെങ്കിൽ മടിയന്മാരായി കരുതപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ ഇത്തരം വൈകല്യങ്ങൾ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ കണ്ടെത്തിയാൽ ചികിത്സകൊണ്ട് ഈ അവസ്ഥ കുറയ്ക്കാൻ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും.

ബുദ്ധിമാന്ദ്യം

ഇത് പല കുട്ടികളിലും നേരത്തെ കണ്ടെത്താറുണ്ട്. ഇവർ ഇരിക്കാനും നിൽക്കാനും നടന്നു തുടങ്ങാനുമെല്ലാം വൈകുന്നു. ശരാശരിയിൽ താഴെ മസ്തിഷ്കവളർച്ചയുള്ള ഈ കുട്ടികൾക്ക് പഠിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും പ്രകടമാകും. അടങ്ങിയിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രധാന ലക്ഷണമായ അളള (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) എന്ന രോഗമുള്ളവരിലും വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പ്രശ്നമായിരിക്കും. ഈ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു കാര്യത്തിലും ഏതാനും സെക്കന്റുകൾക്കപ്പുറം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു മിനിറ്റുപോലും അടങ്ങിയിരിക്കാനുമാവില്ല. പഠനത്തിൽ പിറകിലാകുമെന്നു മാത്രമല്ല. ക്ലാസ്സിൽ ഇയാൾ ഒരു ശല്യക്കാരനുമായി മാറും. ഇവർക്ക് സാധാരണയോ അതിൽകൂടുതലോ ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടാകാം.

വൈകാരിക പ്രശ്നങ്ങളും മനോരോഗങ്ങളും

ഉത്കണ്ഠ, ഭയം, വിരക്തി, അച്ചടക്കമില്ലാത്ത വിദ്യാലയാന്തരീക്ഷം, അമിതമായി ശിക്ഷിക്കുന്ന അധ്യാപകർ, അച്ഛനമ്മമാരെ പിരിയാനുള്ള ഭയം (ട്രൗമറ്റിക് അനുഭവങ്ങൾ), സ്കൂളിൽ പോകാൻ മടി, വീട്ടിലെ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ, വിഷാദരോഗം, ഉന്മാദരോഗം, പലതരം ഉത്കണ്ഠരോഗങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ പഠനം മോശമാക്കാൻ കാരണമായേക്കാം.

പഠനവൈകല്യം (ഘലമ്യൂശിഴ ഉശമെയശഹശഭ്യ)

പഠനവൈകല്യം ഒരു പ്രത്യേക ആതുരാവസ്ഥയാണ്. ഇത് ഒന്നിലേറെ വൈകല്യങ്ങൾക്ക് പൊതുവേ പറയുന്ന പേരാണ്. വിവിധ കഴിവുകൾ സ്വന്തമാക്കാനും യഥാസമയം ഉപയോഗിക്കാനും ഈ വൈകല്യമുള്ളവർക്കു കഴിയില്ല. വായനയിലെ വൈകല്യത്തെ ഡിസ്ലെക്സിയ (Dyslexia) എന്നും എഴുത്തിനോടനുബന്ധിച്ച വൈകല്യത്തെ ഡിസ്ഗ്രാഫിയ (Dysgraphia) എന്നും കണക്കുസംബന്ധമായ വൈകല്യത്തെ ഡിസ്കാൽക്കുലിയ (ഉ്യരമഹരൗഹശമ) എന്നും പറയും.

ഡിസ് ലെക്സിയ എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'വാക്കുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബുദ്ധിമുട്ട്' എന്നാണ്. വൈദ്യുതബൾബ്, ഗ്രാമഫോൺ തുടങ്ങി പതിമൂവായിരത്തിലേറെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്തിയ തോമസ് ആൽവാ എഡിസൺ, ആപേക്ഷിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ, ചിത്രകാരൻ ലിയനാഡോ ദാവിഞ്ചി, നോബൽസമ്മാന ജേതാവും മുൻ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയുമായ വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ എന്നിവർക്കെല്ലാം പഠനവൈകല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരം വൈകല്യം ബാധിച്ച കുട്ടികൾക്ക് സാവധാനമേ പഠിക്കാനാകൂ. പക്ഷെ അവർക്ക് ശരാശരിയോ അതിലധികമോ ബുദ്ധിശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കും. പലപ്പോഴും മാതാപിതാക്കളുടെ പരാതി കുട്ടിക്ക് സ്പെല്ലിംഗ് വഴങ്ങുന്നില്ല, സ്പെല്ലിംഗ് മനഃപാഠം പഠിക്കുകയും ആവർത്തിച്ച് എഴുതി പഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും തെറ്റുകൾ വരുത്തുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ്. ഇത്തരം കുട്ടികൾ എപ്പോഴും ആശയകൃഷ്ണത്തിലാകും. കഠിനാധ്വാനത്തിന് പ്രയോജനം കിട്ടുന്നില്ലെന്ന നിരാശയിലായിരിക്കും ഇവർ.

പലപ്പോഴും ഇത്തരം വൈകല്യങ്ങൾ ആദ്യം കണ്ടുപിടിക്കുക അധ്യാപകരാണ്. ഒരു ക്ലാസ്സിലെ പല കുട്ടികളെ പഠനത്തിലെ കഴിവുകൾ താരതമ്യം ചെയ്യാൻ അവർക്ക് അവസരം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത് സാധിക്കുന്നത്. ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുകളിൽ വായിക്കുക, എഴുതുക, സ്പെല്ലിംഗ് പഠിക്കുക, കണക്കുകൂട്ടുക തുടങ്ങിയ കഴിവുകൾ ശീലിക്കാൻ പൊതുവെ സാധാരണ കുട്ടികൾക്കും പ്രയാസമുണ്ടാകും. പക്ഷെ ഒരു ഘട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ ഇതിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടും. ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു കഴിവിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പോരേങ്കിൽ അവന് പഠനവൈകല്യം ഉണ്ടെന്നു കരുതാം. കുട്ടിയുടെ സാധാരണ ബുദ്ധിശക്തിയും ക്ലാസ്സിലെ മോശമായ പ്രകടനവും കണ്ടാൽ പ്രശ്നം വൈകല്യമാണെന്നു കരുതാം. മുർത്തമായ ചിന്തകളും ആശയങ്ങളും ഇവർക്ക് പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. തന്മൂലം ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കാണാനും അവർക്ക് കഴിയില്ല. ഏഴു വയസ്സു മുതൽക്കാണ് ഇത്തരം വൈകല്യങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ പ്രകടമായി കാണാറുള്ളത്.

അതുകൊണ്ട് ഇവർ പലപ്പോഴും അഞ്ച്, ആറ് ക്ലാസ്സുകൾക്കുശേഷം പഠനത്തിൽ മോശമാവാൻ തുടങ്ങുന്നു. അധ്യാപകരും രക്ഷാകർത്താക്കളും ഇവരെ 'ഉഴപ്പന്മാ'രെന്നാവും വിളിക്കുക. ചെറിയ ക്ലാസ്സുകളിൽ നല്ല മാർക്ക് വാങ്ങിയിരുന്ന കുട്ടി ഇപ്പോൾ പിന്നിലാവുന്നെങ്കിൽ കാരണം മറ്റൊന്നാണ് എന്നാണ് അവരുടെ ചോദ്യം. കൃത്യസമയത്ത് സഹായം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ വളരുന്തോറും ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാകും. ദിവസേനയുള്ള എഴുത്തുജോലികളിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന തെറ്റുകൾ കാരണം ഇത്തരം കുട്ടികളുടെ ആത്മവിശ്വാസവും തന്നോടുതന്നെയുള്ള ബഹുമാനവും നഷ്ടപ്പെടും. തന്റെ കഠിനാധ്വാനത്തിന് പ്രയോജനം കിട്ടുന്നില്ലെന്ന നിരാശ മൂലം പലവിധ മാനസികരോഗങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ടാകും.

വൈകല്യം വായനയിൽ (Dyslexia)

വായിക്കുന്നത് ഡിസ് ലെക്സികുട്ടിയെ മടുപ്പിക്കും. ചുണ്ടുവിരൽ കൊണ്ട് അക്ഷരങ്ങൾ കണ്ടെത്തി മെല്ലെ അറച്ചറച്ചാവും അവന്റെ വായന. അക്ഷരങ്ങൾ വിട്ടുപോവുക.

സ്വന്തമായി കുട്ടിച്ചേർക്കുക, വിരാമചിഹ്നങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, ആദ്യത്തെ അക്ഷരം മാത്രം കാണുക, ബാക്കി ഉറപ്പിച്ചു വായിക്കുക എന്നിവയാണ് ഇവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ. ഉദാഹരണത്തിന് സമതം എന്ന പദം അവർ സമാധാനം എന്നു വായിച്ചെന്നിരിക്കും. Proportion എന്ന പദം അവർ portion ആവും. വരിയും വാക്കുകളും ഇവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുപോകാം. ചിലപ്പോൾ നേരത്തെ വായിച്ച വരികൾ വീണ്ടും വായിച്ചെന്നുവരും. ഇവർ ഒരേ താളത്തിൽ വായിക്കുകയാണ് പതിവ്.

വൈകല്യം എഴുത്തിൽ (Dysgraphia)

ഇത്തരം കുട്ടികളുടെ പേടിസ്വപ്നമാണ് എഴുത്ത് . വളരെ സാവധാനം എഴുതുക, മോശം കൈയക്ഷരം, വിചിത്രമായ രീതിയിൽ പെൻസിൽ പിടിക്കുക, വരികൾക്കിടയിലെ അകലം തെറ്റുക, വിരാമചിഹ്നങ്ങൾ ഇടാതിരിക്കുക, വലിയക്ഷരങ്ങൾ, ദീർഘം, വള്ളി എന്നിവ വിട്ടുപോവുക എന്നിവയാണ് ലക്ഷണങ്ങൾ. ഡിസ്ഗ്രാഫിക് കുട്ടിക്ക് ക്ലാസ്നോട്ട്സ് പൂർണ്ണമായി എഴുതാൻ കഴിയുകയില്ല. ബോർഡിൽനിന്ന് പകർത്തുക ഇവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. സ്പെല്ലിംഗും വാക്യഘടനയും വ്യാകരണവും മോശമായിരിക്കും.

ചിലർക്ക് അക്ഷരങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുക എളുപ്പമല്ല. യയും റയും ഒളം തമ്മിലും ണളം തമ്മിലുമൊക്കെ അവർക്ക് മാറിപ്പോകും. വാക്കുകളും ഇവർക്ക് മാറിപ്പോകും, ണമെന്നു പകരം മെം, യമെന്നു പകരം റമയ എന്നിവ ഉദാഹരണം. ചിലർ സ്വന്തമായി സ്പെല്ലിംഗ് ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ണീഘനന് റ്റ എന്നും ഴലമെന് ഴലമെ എന്നും എഴുതും. അക്ഷരങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റി എഴുതുന്നവരാണ് ചിലർ. അശാമഹന് അവർ മാശിമഹ എന്നെഴുതിയെന്നുവരും.

വൈകല്യം കണക്കിൽ (ഉദാഹരണങ്ങൾ)

ഇവർക്ക് എട്ടുവയസ്സിനുശേഷവും കൈവിരലുകൾ ഉപയോഗിച്ചു കണക്കുകൂട്ടാൻ കഴിയും. സങ്കലന, ഗുണന പട്ടികകൾ ഓർത്തുവെയ്ക്കാൻ ഇവർക്ക് കഴിയില്ല. സംഖ്യകൾ ഇവർ മറിച്ചാവും വായിക്കുക. 16 അവർക്ക് 61 ആയി മാറിപ്പോകും. 43-8=43 എന്ന് അവർ എഴുതിയെന്നുവരും. മൂന്നിൽ നിന്ന് എട്ടു കുറയ്ക്കാൻ പറ്റില്ല എന്നവർ ചിന്തിക്കുകയില്ല. ഉത്തരക്കടലാസിന്റെ ഒരുഭാഗത്ത് ക്രിയചെയ്ത് ഉത്തരം 82496 എന്ന് കിട്ടിയാൽ എടുത്തെഴുതുമ്പോൾ 84269 എന്നായേക്കാം.

മറ്റു വൈകല്യങ്ങൾ

അമൂർത്തമായ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള കഴിവില്ലായ്മയാണ് മറ്റൊരു പ്രശ്നം. സമയം നോക്കിപ്പറയലാണ് ഇവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വേറൊരു കാര്യം. ടീച്ചറുടെ പേരോർക്കാനും ഭൂപടം ഉപയോഗിക്കാനും ചിലർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. ഒന്നിലേറെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു നൽകിയാൽ അതവർക്ക് മനസ്സിലാകില്ല. സ്വന്തം വിലാസവും ഫോൺനമ്പർപോലും ഇവർ മറന്നെന്നുവരും. പക്ഷെ മറ്റുള്ളവർക്ക് ആവശ്യമെന്നു തോന്നാത്ത പല കാര്യങ്ങളും ഓർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവർക്ക് അടുക്കും ചിട്ടയും ഉണ്ടാകാറില്ല. പുസ്തകവും പേനയും എപ്പോഴും നഷ്ടപ്പെടും. ഗൃഹപാഠം ചെയ്യാൻ മറന്നുപോകും. ഇവരുടെ മുറിയിൽ സാധനങ്ങൾ വാരിവലിച്ചിട്ടിരിക്കും. പലപ്പോഴും ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൻ പോലും ഇവർ നേരെ ഇടാറില്ല.

പഠനവൈകല്യങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ

ഇത്തരം രോഗികളുടെ മസ്തിഷ്കം ആരോഗ്യവാനായ ഒരാളുടെതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. തന്മൂലം അതിന്റെ പ്രവർത്തനം പ്രത്യേക രീതിയിൽ

ലാവുന്നു. ജനിതകപരവും പരിസ്ഥിതിപരവുമായ കാരണങ്ങൾക്കാണ് ഇത് സംഭവിക്കാം. 85 ശതമാനം ലേണിംഗ് ഡിസേബിലിറ്റി രോഗികളുടെയും അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് ഇതേ തകരാറുണ്ട് എന്ന് പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആൺകുട്ടികളിലാണ് ഈ വൈകല്യം കൂടുതൽ (സ്ത്രീപുരുഷ അനുപാതം 3:1). തലച്ചോറിൽ അപകടവും രോഗവും കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷതങ്ങൾ മൂലവും പഠനവൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഗർഭകാലത്തും പ്രസവകാലത്തും പ്രസവിച്ചതിനു തൊട്ടുപിമ്പേയുള്ള വൈറസ് അണുബാധ, ചില മരുന്നുകളുടെ ഉപയോഗം, പോഷകാഹാരക്കുറവ് എന്നിവയും ഇതിനു കാരണമാകാം.

മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളുടെ പരസ്പര പൂരകപ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴിയാണ് മനസ്സിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനവും സാധ്യമാകുന്നത്. മസ്തിഷ്കത്തിന് രണ്ട് അർധഗോളങ്ങളുണ്ട്. ചിത്രരചനയും സംഗീതവും പോലെ അമൂർത്തമായ ആശയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് വലത്തേ അർധഗോളത്തിലാണ്. യുക്തിയും ഗണിതവും ഭാഷാസിദ്ധിയും ഇടത്തേ അർധഗോളത്തിലാണ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വായിക്കുകയും കേൾക്കുകയും വഴിയുള്ള അപഗ്രഥനവും എഴുത്തിലൂടെയും സംസാരത്തിലൂടെയുമുള്ള ആശയവിനിമയവും ഇതേ അർധഗോളത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. കോർപസ്കലോസം എന്ന ഭിത്തി വഴിയാണ് രണ്ട് അർധഗോളത്തിൽനിന്നും ദൃശ്യവും ശ്രാവ്യവുമായ സന്ദേശങ്ങൾ വിവിധ ഭാഷാ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്ന് പരസ്പരം കൈമാറുന്നത്. ഇതിൽ പിഴവുകൾ വരുമ്പോഴാണ് പഠനവൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.

പഠനവൈകല്യങ്ങൾ എങ്ങനെ ചികിത്സിക്കാം?

സൈക്യാട്രിസ്റ്റ്, സൈക്കോളജിസ്റ്റ്, പീഡിയാട്രീഷ്യൻ, അധ്യാപകർ, സ്പീച്ച് തെറാപ്പിസ്റ്റ് എന്നിവരുൾപ്പെടുന്ന ഒരു സംഘമാണ് പഠനവൈകല്യമുള്ള കുട്ടികളെ പരിശോധിക്കേണ്ടത്. കുട്ടിയുടെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ചരിത്രം, അധ്യാപകരുടെ വിശദമായ റിപ്പോർട്ട്, വിദഗ്ദ്ധമായ ശാരീരിക മാനസിക പരിശോധന, കുട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ നേട്ടങ്ങൾ, മറ്റു കഴിവുകൾ എന്നിവയാണ് ആദ്യമായി നോക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ. വായിക്കാനും സ്പെല്ലിംഗ് മനസ്സിലാക്കാനും കണക്കുകൂട്ടാനുമുള്ള കുട്ടിയുടെ കഴിവുകൾ ഇതോടൊപ്പം അളക്കും. ദീർഘസംഭാഷണവും തെറ്റുകളുടെ അപഗ്രഥനവും വഴിയാണ് ഇത് സാധിക്കുക. ഇതിന്റെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചാണ് ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കാറുള്ളത്. റെമഡിയൽ എഡ്യൂക്കേഷനാണ് (തെറ്റുതിരുത്തൽ വിദ്യാഭ്യാസ ചികിത്സ) ഇതിൽ പ്രധാനം. ഇതിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ലഭിച്ച അധ്യാപകർ ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ പഠനവൈകല്യംമൂലം മറ്റു മാനസികവിഷമങ്ങൾ ബാധിച്ചവരെ അതിനും ചികിത്സിക്കേണ്ടതായി വരും. കുട്ടികൾക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും അസുഖത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിവിധികളെക്കുറിച്ചുമുള്ള കൗൺസിലിങ്ങും ചികിത്സയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്.

ഇത്തരം കുട്ടികൾക്ക് ഭാഷ പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകാൻ സ്കൂളുകൾ തയ്യാറാകണം. ഒന്നിലധികം ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവരെ ഒഴിവാക്കുക, എഴുത്തുപരീക്ഷയിൽ കേട്ടെഴുത്തുകാരെ ഉപയോഗിക്കാൻ ഇവരെ അനുവദിക്കുക എന്നിവയാണ് സർക്കാരിൽ നിന്നും ചെയ്യേണ്ട പരിഹാര മാർഷങ്ങൾ. ഇവരുടെ ആത്മവിശ്വാസവും സ്വയമുള്ള മതിപ്പും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അധ്യാപകരും മാതാപിതാക്കളും ശ്രമിക്കണം. കുട്ടിയുടെ പ്രകടനത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുത്. കുട്ടിക്ക് കൂടുതൽ സ്നേഹവും പരിഗണനയും നൽകണം. അത് എഴുത്തുപരീക്ഷയിൽ കിട്ടുന്ന മാർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എന്ന് കുട്ടിക്ക് തോന്നുകയുമരുത്. ഈ കുട്ടികളുമായി ആത്മബന്ധം പുലർത്താൻ അധ്യാപകനു കഴിയണം. കുട്ടിയുടെ പ്രകടനം മോശമായാലും അവന്റെ പ്രയത്നത്തെ പ്രശംസിക്കുക, ക്ലാസ്സിൽ ഉറക്കെ വായിപ്പിക്കാതിരിക്കുക, അവന്റെ കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തി അവ വികസിപ്പിക്കുക എന്നിവയാണ് മറ്റു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ.